

POSUDEK OPONENTKY DIPLOMOVÉ PRÁCE

Lenka Kašparovská: *Cechy v Uherském Brodě*, Praha 2016, 75 s.

Bc. Lenka Kašparovská zvolila jako téma své diplomové práce problematiku cechů v Uherském Brodě. Jedná se v poslední době již o několikátý příspěvek v rámci bakalářských či diplomních prací na téma cechů na Katedře PVH a znovu se ukazuje velká pestrost cechovní problematiky, její dosavadní nezpracovanost a obrovský potenciál tohoto tématu v rovině budoucí komparace. Zvolené téma lze tedy přivítat.

Autorka rozčlenila svou práci na několik kapitol, po nezbytném úvodu rekapituluje dějiny zvoleného města a pochopitelně také všeobecné rysy vývoje cechovních společenstev u nás. Podívejme se na jednotlivé části. V úvodních pasážích je obsažen rozbor základních titulů k dějinám cechů, avšak autorka se skutečně omezila pouze na výčet a zhodnocení toho nejzákladnějšího a zcela opominula jakoukoli zahraniční literaturu, která by jistě pro zpracované téma mohla přinést zajímavý srovnávací pohled. Také postrádám bližší popis použitých metod, který by měl být standardní součástí úvodních pasáží každé práce.

Dějiny cechovního zřízení u nás jsou zejména ve druhé části povýtce pouze rozbořem dvou hlavních norem, a to generálního cechovního patentu a generálních cechovních artikulí. Je otázkou, zda takto podrobný rozbor zejména druhé z obou jmenovaných norem, byl zcela nezbytný.

Další část práce se pak již týká jednotlivých společenstev v Uherském Brodě. Postup výkladu kopíruje jednotlivé dílčí archivní celky, které se cechů týkají a popisuje je. Tento postup je pochopitelně logický, nicméně postrádám bližší diplomatickou charakteristiku těchto pramenů, která by jistě v práci měla také mít své místo. Autorka pak velmi popisným způsobem seznamuje čtenáře s obsahem těchto pramenů. To považuji asi za hlavní problém práce, neboť právě popisnost zcela převažuje nad interpretací těchto pramenů či dokonce případné komparací s obdobnou lokalitou. Krom toho upozorňuji, že autorka sice chvályhodně reflektuje i hmotné prameny např. sfragistického charakteru, ovšem zcela nesprávně užívá při popisu pečetidel termín erb a štít a i jinak se pohybuje při využívání heraldické terminologie na značně nejisté půdě.

Po typografické stránce lze v práci najít opakující se špatné používání krátkých a dlouhých pomlček, jinak však práci po této stránce považuji za celkem zdařilou. Z formálních záležitostí bych se přimlouvala za přesnější citace primárních pramenů, tj. nejen inventární číslo či signatura, ale také příslušná folia, na kterých se konkrétní informace nachází.

Množství jazykových lapsů nepřekračuje únosnou míru, byť některé drobné chyby přece jen nalezneme (ve dvou případech i hrubé, s. 21 a 60), některé formulace porušují neutrální jazyk odborného textu (např. tvrzení, že vzniká „spousta“ prací – s. 8, nepřiliš česky znějící tvar „zeditovat“ na téže stránce, na s. 18 „držet v hrsti“).

Celkové hodnocení: I přes uvedené dílčí nedostatky považuji práci za celkem zdařilý příspěvek k cechovní tématice a doporučuji práci k obhajobě.

V Praze 4. září 2016

PhDr. Klára Woitschová, Ph.D.